

Arrest

nr. 176 734 van 21 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 18 oktober 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 oktober 2016.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. MBOG, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u een Nigeriaans staatsburger bent, geboren op 14 mei 1971 te Ibadan, behorende tot de Ijaw.

Op 17 maart 2015 diende u een eerste asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ). Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd op 19 augustus 2015 door de Commissaris-generaal genomen. U tekende beroep aan tegen deze beslissing en op 4 december 2015 nam de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een bevestigende beslissing, arrest nr 157780, tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

Op 18 augustus 2016 werd u door een vertegenwoordiger van de Nigeriaanse ambassade geïnterviewd en ontkende u dat u van Nigeria was. U verklaarde dat uw ouders van Zuid-Soedan en Ghana zouden zijn. Er werd echter geen geloof gehecht aan uw verklaringen.

Op 19 september 2016 was uw repatriëring naar Nigeria voorzien. Deze werd echter geannuleerd.

Op 30 september 2016 diende u een tweede asielaanvraag in bij de DVZ. U geeft aan dat u over nieuwe elementen beschikt en dat de Nigeriaanse overheid u zou zoeken. Ter staving van uw verklaringen legt u een fax voor van een krantenartikel alsook een email van een neef.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Er dient allereerst te worden benadrukt dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een ernstig gebrek aan geloofwaardigheid en intentionele misleiding van de asielinstanties. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en u hebt hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Met betrekking tot de nieuwe documenten dat u aanbrengt, een email van uw neef en een krantenartikel, ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat deze stukken inhoudelijk geen verband houden met de door u beschreven asielmotieven die reeds ongeloofwaardig bevonden werden. Het emailbericht van uw neef, Godwin Opukele dd. 7 september vertoont een klaarblijkelijk gesolliciteerd karakter daar deze werd opgesteld ten behoeve van en met het oog op uw asielprocedure. Het betreft persoonlijke correspondentie en bevat geen objectieve aanwijzing van uw beweerde vrees. De waarachtigheid van de inhoud van dit bericht kan bovendien onmogelijk nagegaan worden. Het is bovendien wel erg opmerkelijk dat u, wanneer een repatriëring op til stond, blijkbaar wel de moeite heeft genomen om mensen te contacteren die meer over uw situatie en die van NDLF wisten te vertellen, terwijl u dat tijdens uw vorige asielrelaas heeft gelaten.

U legt daarnaast ook een krantenartikel voor met als titel 'Delta State Police Command Declared Martins Paul Wanted With N1.5m Reward'. Klaarblijkelijk komt het artikel uit Nigerian Observer. Echter, volgens de website is het 'Published Since May 29, 1968', waardoor we geen zekerheid hebben over het moment waarop het artikel zou gepubliceerd zijn. Uit uw verklaringen bij de DVZ dd 30 september 2016, vraag 3.1, blijkt dat de krant dateert van 15 november 2013, wanneer u volgens uw verklaringen nog in Nigeria zou hebben verbleven (zie gehoor CGVS, p 11). Het is opmerkelijk dat u toen niet op de hoogte werd gebracht van dit artikel door uw familie, aangezien ze u uit de gevangenis hadden geholpen in die periode. Verder kunnen er nog enkele bedenkingen worden gemaakt over de waarachtigheid van het krantenartikel. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat de Nigeriaanse media nog steeds te kampen heeft met corruptie en de zogehete brown envelope techniek, waardoor dit artikel de in uw eerste asielaanvraag vastgestelde ongeloofwaardigheid niet weet te herstellen.

Tot slot dient tevens te worden opgemerkt dat uw asielrelaas verder ondermijnd wordt door te stellen, tegenover een vertegenwoordiger van de Nigeriaanse ambassade, dat u geen Nigeriaan bent (zie verslag interview dd 18/08/2016). Uw verkeerdelijke verklaringen omtrent uw nationaliteit doen vermoeden dat u alles in het werk stelt om uw repatriëring naar Nigeria uit te stellen en dat deze nieuwe asielaanvraag hiervan in het verlengde ligt.

Bij gebrek aan geloofwaardige verklaringen die meer duidelijkheid scheppen over de omstandigheden die aan de basis liggen van het aanvullende stuk dat u neerlegt en in het licht van de nood aan een individuele beoordeling terzake, is het stuk op zich onvoldoende bewijskrachtig om te worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Voor wat betreft de elementen waarvoor DVZ verantwoordelijk is, kan gesteld worden dat er geen probleem van non-refoulement is daar u nooit enige andere verblijfsprocedures heeft ingediend. Er werd bijgevolg geen schending van artikel 3 EVRM aangetoond.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet. Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

2.2. Vooreerst benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een meervoudige asielaanvraag niet in overweging te nemen indien door de asielzoeker geen nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij/zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt. De in het middel aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

2.3. Na lezing van de bestreden beslissing en het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker haar huidige tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van haar eerste asielaanvraag heeft uiteengezet.

In 's Raads arrest nr. 157 780 van 4 december 2015 werd onder andere vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker voorgehouden asielrelaas. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een tweede asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

2.4. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.5. In de bestreden beslissing wordt terecht het volgende overwogen: *“Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.*

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Er dient allereerst te worden benadrukt dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een ernstig gebrek aan geloofwaardigheid en intentionele misleiding van de asielinstanties. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd

en u hebt hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Met betrekking tot de nieuwe documenten dat u aanbrengt, een email van uw neef en een krantenartikel, ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat deze stukken inhoudelijk geen verband houden met de door u beschreven asielmotieven die reeds ongeloofwaardig bevonden werden. Het emailbericht van uw neef, Godwin Opukele dd. 7 september vertoont een klaarblijkelijk gesolliciteerd karakter daar deze werd opgesteld ten behoeve van en met het oog op uw asielprocedure. Het betreft persoonlijke correspondentie en bevat geen objectieve aanwijzing van uw beweerd vrees. De waarachtigheid van de inhoud van dit bericht kan bovendien onmogelijk nagegaan worden. Het is bovendien wel erg opmerkelijk dat u, wanneer een repatriëring op til stond, blijkbaar wel de moeite heeft genomen om mensen te contacteren die meer over uw situatie en die van NDLF wisten te vertellen, terwijl u dat tijdens uw vorige asielrelaas heeft gelaten.

U legt daarnaast ook een krantenartikel voor met als titel 'Delta State Police Command Declared Martins Paul Wanted With N1.5m Reward'. Klaarblijkelijk komt het artikel uit Nigerian Observer. Echter, volgens de website is het 'Published Since May 29, 1968', waardoor we geen zekerheid hebben over het moment waarop het artikel zou gepubliceerd zijn. Uit uw verklaringen bij de DVZ dd 30 september 2016, vraag 3.1, blijkt dat de krant dateert van 15 november 2013, wanneer u volgens uw verklaringen nog in Nigeria zou hebben verbleven (zie gehoor CGVS, p 11). Het is opmerkelijk dat u toen niet op de hoogte werd gebracht van dit artikel door uw familie, aangezien ze u uit de gevangenis hadden geholpen in die periode. Verder kunnen er nog enkele bedenkingen worden gemaakt over de waarachtigheid van het krantenartikel. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat de Nigeriaanse media nog steeds te kampen heeft met corruptie en de zogehete brown envelope techniek, waardoor dit artikel de in uw eerste asielaanvraag vastgestelde ongeloofwaardigheid niet weet te herstellen.

Tot slot dient tevens te worden opgemerkt dat uw asielrelaas verder ondermijnd wordt door te stellen, tegenover een vertegenwoordiger van de Nigeriaanse ambassade, dat u geen Nigeriaan bent (zie verslag interview dd 18/08/2016). Uw verkeerdelijke verklaringen omtrent uw nationaliteit doen vermoeden dat u alles in het werk stelt om uw repatriëring naar Nigeria uit te stellen en dat deze nieuwe asielaanvraag hiervan in het verlengde ligt.

Bij gebrek aan geloofwaardige verklaringen die meer duidelijkheid scheppen over de omstandigheden die aan de basis liggen van het aanvullende stuk dat u neerlegt en in het licht van de nood aan een individuele beoordeling terzake, is het stuk op zich onvoldoende bewijskrachtig om te worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Voor wat betreft de elementen waarvoor DVZ verantwoordelijk is, kan gesteld worden dat er geen probleem van non-refoulement is daar u nooit enige andere verblijfsprocedures heeft ingediend. Er werd bijgevolg geen schending van artikel 3 EVRM aangetoond. ”.

2.6. Verzoeker meent dat de door hem neergelegde e-mail wel als een nieuw element in de zin van de vreemdelingenwet beschouwd dient te worden, aangezien deze belangrijke informatie bevat die in het kader van de eerste asielaanvraag niet ingeroepen werden. Verzoeker gaat hiermee voorbij aan de pertinente vaststelling dat deze e-mail een gesolliciteerd karakter vertoont en geen objectieve aanwijzing bevat van verzoekers beweerde vrees. Ook de Raad stelt vast dat deze brief een gesolliciteerd en subjectief karakter heeft en werd opgesteld ten behoeve van verzoeker in het kader van zijn asielaanvraag waardoor het objectieve bewijswaarde ontbeert. Met de loutere ontkenning van het gesolliciteerd karakter van deze e-mail en de stelling dat zijn neef deze e-mail heeft geschreven louter en alleen omdat verzoeker melding maakte van zijn nakende repatriëring en hij zich zorgen maakt over het lot van verzoeker in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst doet hij hier geen afbreuk aan. In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag stelde de Raad reeds het volgende: *“Waar verzoeker aanvoert dat hij niet in staat is zich verder te informeren over de situatie van NDLF omdat deze groepering is uiteengevallen in verschillende fracties na de dood van zijn neef en hij enkel informatie krijgt via de media, dient erop gewezen dat verzoeker tijdens zijn gehoor zelf verklaarde dat hij “een sterk lid” van NDLF is (gehoorverslag CGVS, p. 13), zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker over meer uitgebreide en persoonlijke mogelijkheden beschikt om zich omtrent de (actuele) situatie van NDLF te informeren dan enkel de media.”.* Waar hij thans aangeeft dat zijn neef de e-mail opstelde op basis van de huidige situatie in het land van herkomst en meer bepaald het feit dat hij nog steeds gezocht wordt, doet hij geen afbreuk aan de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoeker wanneer een repatriëring op til stond, hij blijkbaar wel de moeite heeft genomen om mensen te contacteren die meer over zijn situatie en die van NDLF wisten te vertellen, terwijl hij dat tijdens zijn vorige asielrelaas heeft nagelaten. Het argument dat de inhoud van de e-mail plausibel is doet geen afbreuk aan de bovenstaande concrete en pertinente vaststellingen met betrekking tot deze e-mail en waaruit blijkt dat dit geen nieuw element is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Met betrekking tot het neergelegde krantenartikel ontwikkelt verzoeker het volgende betoog:

“Er dient gepreciseerd te worden dat het authentieke karakter van dit krantenartikel door de commissaris generaal niet ernstig werd betwist. De elementen waarop de commissaris generaal zich baseert om met het neergelegde krantenartikel geen rekening te houden zijn niet decisief.

Betreffende het tijdstip waarop het artikel verschenen is, stelde verzoeker dat dit van 2013 dateert. Hoewel hij op het moment van de publicatie van het artikel nog in Nigeria verbleef, werd hij niet op de hoogte van het bestaan van dat artikel. Er dient gepreciseerd te worden dat hoewel de krant relatief goedkoop is deze door een grote groep van de mensen niet gelezen wordt. Het is dan ook niet opmerkelijk dat verzoeker gedurende een lange periode onwetend is gebleven over het bestaan van dat artikel. De commissaris generaal verwijst ook ten onrechte naar het feit dat de Nigeriaanse media te kampen zou hebben met corruptie. De commissaris generaal kan de algemene informatie over corruptie in Nigeria niet gebruiken om aan te tonen dat verzoeker een krantenartikel tegen betaling gekregen zou hebben.”.

Verzoeker gaat er met zijn betoog vooreerst aan voorbij dat werd vastgesteld dat er geen zekerheid is over het moment waarop het artikel zou gepubliceerd zijn.

Waar hij eenvoudigweg stelt dat hij niet op de hoogte is gebracht van het bestaan van dit artikel niettegenstaande hij op dat moment nog in Nigeria verbleef en de krant door een grote groep mensen niet gelezen worden, maakt hij niet aannemelijk dat zijn familie hem toen niet op de hoogte hadden gebracht van dit artikel aangezien ze hem uit de gevangenis hadden geholpen in die periode volgens zijn verklaringen in het administratief dossier. Hierbij komt ook nog de informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat de Nigeriaanse media nog steeds te kampen heeft met corruptie en de zogehete brown envelope techniek. Het is niet enkel de informatie over corruptie, maar het geheel

van de door de commissaris-generaal gedane vaststellingen maken dat dit geen nieuw element is die de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Met de stelling dat hij meent dat het incident van de ambassade van Nigeria niet als tegenindicatie weerhouden kan worden voor de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas met de verwijzing naar zijn asielrelaas kan hij geen afbreuk doen aan de gedane vaststellingen. Reeds in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas. Uit het feit dat verzoeker aan een vertegenwoordiger van de Nigeriaanse ambassade zijn Nigeriaanse nationaliteit ontkende kan dan ook wel degelijk het vermoeden worden afgeleid dat verzoeker alles in het werk stelt om zijn repatriëring naar Nigeria uit te stellen en dat de nieuwe asielaanvraag hiervan in het verlengde ligt.

2.7. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

C. DIGNEF